

Ah, to je dekliški zbor,
stoječ do roba odra,
čakamo, da nas objame kot sladek val,
a nas zaneso samo zvoki silne pesmi,
ki navduši — in razžalosti.

NEBO MI RECI

Aco Šopov

Reci mi: Nebo. Moje nebo.
Reci mi: Nebo tišine.
In jaz, stebelce v temnem gozdu krvi,
se bom iztrgal z vso svojo večno nemočjo
in zrasel visoko, visoko, visoko,
visoko kot topla človeška zenica,
postal bom nebo, tvoje nebo,
nebo Danice.
Samo, ne govori mi, da sem slab,
ne govori, prešibak si,
da bi še travam pogledal v oči,
ne govori, da od trav
šume v meni samo najkrhkejše.
Skrij, zamolči danes resnico
za neki jutri, bolj današnji od današnjega.

Reci mi: Nebo. Moje nebo.
Reci mi: Nebo tišine.

V SLEHERNEM OČESU

Gogo Ivanovski

V slehernem očesu najdemo drobec razumevanja.
Oči so most mavrice,
ki spaja skrivnosti ljudi
v tihem oplojevanju.